

Meer post van de pensioenuitvoerder? De informeerplicht onder de Algemene Verordening Gegevensbescherming

TPV 2017/34

Op 25 mei 2018 wordt de Algemene Verordening Gegevensbescherming² ('AVG') van toepassing in de gehele Europese Unie.³ De AVG regelt in algemene zin welke regels in acht moeten worden genomen bij het verwerken van persoonsgegevens door personen, overheden en organisaties⁴ en zal de Wet bescherming persoonsgegevens ('Wbp') vervangen. Ook pensioenuitvoerders,⁵ in de hoedanigheid van 'verwerkingsverantwoordelijke', zullen met de AVG te maken krijgen. Op het vlak van transparantie zal het nodige veranderen. Verantwoordelijken zullen meer informatie moeten verschaffen aan deelnemers en pensioengerechtigden. Privacyverklaringen zullen moeten worden bijgewerkt en pensioenuitvoerders zullen moeten nadenken over hoe de door de AVG voorgeschreven informatie de deelnemer of pensioengerechtigde bereikt.

1. Beginselen van de AVG

De AVG zal de Europese Privacyrichtlijn uit 1995 ('Privacyrichtlijn 1995')⁶ vervangen, die in Nederland in de Wbp is geïmplementeerd. De Wbp zal (naar verwachting) per 25 mei 2018 worden ingetrokken door middel van de Uitvoeringswet AVG.⁷ Die Uitvoeringswet AVG bevat regels die de AVG in Nederland aanvullen, waar de tekst van de AVG hiervoor aan lidstaten de ruimte biedt. De wetgever hanteert bij de Uitvoeringswet AVG het uitgangspunt van 'beleidsneutraliteit', wat feitelijk betekent

dat bepalingen uit de Wbp, die dezelfde materie dekken, zo veel als mogelijk zullen worden gehandhaafd.⁸

Inhoudelijk borduurt de AVG voort op de materiële beginselen voor het verwerken van persoonsgegevens die ook aan de Privacyrichtlijn 1995 ten grondslag liggen. Zo schrijft de AVG onder andere voor dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt 'op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is'. Met name op het vlak van handhaving en op het vlak van *accountability* brengt de AVG vernieuwing.⁹ De plicht tot *accountability*, in goed Nederlands 'verantwoordingsplicht' genoemd, betekent dat niet alleen moet worden *voldaan* aan die beginselen en de uitwerking ervan in de AVG, maar dat dit ook *naar buiten toe* moet kunnen worden aangetoond.¹⁰ In par. 4 komen wij hierop terug. De AVG is net als de Privacyrichtlijn 1995 (en de Wbp) van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens.¹¹ Een persoonsgegeven betreft informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon (de 'betrokkene').¹² Of bepaalde informatie als een persoonsgegeven moet worden gekwalificeerd hangt er mede van af of degene die over de informatie beschikt tevens beschikt over wettige middelen waarvan redelijkerwijs mag worden aangenomen dat deze worden ingezet om de betrokkene te identificeren.¹³ Het begrip persoonsgegeven is derhalve breed uitlegbaar, en omvat niet alleen 'statische' gegevens zoals naam en geslacht, maar ook meer dynamische gegevens, zoals informatie over iemands gedrag, voorkeuren, leefpatroon of hoogte van het (toekomstige) pensioen, voor zover koppelbaar aan een identificeerbare natuurlijke persoon.

Degene die het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt, is voor die verwerking 'verwerkingsverantwoordelijke' (kortweg: verantwoordelijke).¹⁴ De verantwoordelijke moet er onder meer voor zorgen dat hij voor het verwerken een wettelijke grondslag¹⁵ heeft en dat hij passende organisatorische en technische beveiligingsmaatregelen neemt om persoons-

1 Mr. drs. T.J.M. de Weerd en mr. J.G. Reus zijn beiden advocaat bij Houthoff Buruma in Amsterdam. De auteurs danken mr. dr. R. de Greef voor zijn waardevolle aanvullingen.

2 Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (*PbEU* 2016, L 119).

3 Art. 99 lid 2 AVG.

4 Zie voor een algemeen overzicht van een eerdere versie van de AVG en de relevantie voor de pensioenpraktijk: J.J. Rijkels, 'Algemene Verordening gegevensbescherming en de gevolgen voor de pensioenpraktijk', *TPV* 2015/45.

5 In de zin van art. 1 PW. Hiermee worden dus zowel pensioenfondsen als pensioenverzekeraars bedoeld.

6 Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (*PbEU* 1995, L 281/1).

7 Een wetsvoorstel is op 9 december 2016 gepubliceerd in het kader van een consultatieronde. De uitvoeringswet regelt de op- en inrichting van de nationale toezichthouder, geeft uitvoering aan een aantal bepalingen die de lidstaten beleidsruimte geven, en zorgt voor inpassing in het bestaande bestuursrechtelijke systeem. Art. 46 Uitvoeringswet AVG bepaalt dat de Wbp wordt ingetrokken.

8 Bijvoorbeeld met betrekking tot het verwerken van gezondheidsgegevens; de uitzonderingen hiervoor – die op lidstaatniveau kunnen worden gespecificeerd – blijven nagenoeg gelijk aan die van de Wbp.

9 Zie voor een beschouwing van de handhavingsaspecten van de AVG: E. Oude Elferink & J.G. Reus, 'Handhaving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming vanuit Nederlands perspectief', *NtEr* 2017-6.

10 Art. 5 lid 2 AVG.

11 Meer specifiek: de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens en op de niet-geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zitten, of daarvoor zijn bestemd (art. 2 lid 1 AVG).

12 Art. 4 onder 1 AVG.

13 HvJ EU 19 oktober 2016, ECLI:EU:C:2016:779, *Mediaforum* 2017-1, m.nt. Q.R. Kroes (*Breyer/Duitsland*).

14 Art. 4 onder 7 AVG.

15 Zoals: toestemming, de uitvoering van een overeenkomst met de betrokkene, of een gerechtvaardigd belang (art. 6 lid 1 AVG).

gegevens te beveiligen.¹⁶ Het is ook de verantwoordelijke die met de transparantie-verplichtingen te maken krijgt. De verantwoordelijke kan voor een deel van de door hem uit te voeren verwerkingshandelingen een derde inschakelen. Als die derde zelf geen zeggenschap uitoefent over de doeleinden voor de verwerking dan is die derde een 'verwerker' (onder de Wbp 'bewerker' genoemd).¹⁷ Een verwerker fungeert vanuit het oogpunt van persoonsgegevensverwerking feitelijk als een buiten de organisatie van de verantwoordelijke geplaatst 'verlengstuk'. De verwerker mag de persoonsgegevens die hij voor de verantwoordelijke verwerkt in beginsel niet voor eigen doeleinden verwerken, maar alleen in opdracht van de verantwoordelijke en voor door de verantwoordelijke bepaalde doeleinden.¹⁸ De verantwoordelijke blijft primair aansprakelijk voor de verwerking door de verwerker.

De Nederlandse toezichthouder voor de AVG en andere gegevensbeschermings- en privacywetgeving is de Autoriteit Persoonsgegevens ('AP'). De instelling en inrichting van de AP is vanaf 25 mei 2018 geregeld in de Uitvoeringswet AVG.¹⁹ De AP zal net als nu een zelfstandig bestuursorgaan zijn. Dat betekent dat de AP inhoudelijk onafhankelijk is van andere toezichthouders waar pensioenuitvoerders mee te maken hebben, zoals de Autoriteit Financiële Markten en De Nederlandsche Bank.

2. Gegevensverwerking door pensioenuitvoerders

Een pensioenuitvoerder kwalificeert als verantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens van deelnemers en pensioengerechtigden die plaatsvindt in het kader van de uitvoering van de pensioenovereenkomst die een werkgever met een werknemer sluit.

Dit geldt ook ten opzichte van de werkgever die zijn werknemers laat deelnemen in een bepaald pensioenfonds of aan een bepaalde pensioenverzekering: het enkele feit dat de pensioenuitvoerder van de werkgever persoonsgegevens van diens werknemers ontvangt, betekent niet dat hij handelt als verwerker. Wil een partij als verwerker kwalificeren, dan moet diens dienstverlening gericht zijn op het uitvoeren van een bepaalde verwerking van persoonsgegevens *ten behoeve van* de opdrachtgever.²⁰

De pensioenuitvoerder heeft zijn eigen verwerkingsdoeleinden (namelijk: het beheren en opbouwen van vermogen ten behoeve van pensioenen alsmede het administreren van deelnemers en uitkeringsgerechtigden). Bovendien is zijn dienstverlening aan de werkgever – voor zover die er is – niet primair gericht op het verwerken van persoonsgegevens *ten behoeve van* de werkgever. Een derde partij aan wie de pensioenuitvoerder zijn taken eventueel uitbesteedt, zoals bijvoorbeeld een pensioenadministrateur, een extern bestuursbureau of een vermogensbeheer-

der, en daarbij persoonsgegevens van deelnemers of pensioengerechtigden verwerkt, is *wel* een verwerker, en *wel* van de betreffende pensioenuitvoerder.²¹

In april 2017 heeft de Pensioenfederatie het 'Servicedocument Gegevensbescherming' gepubliceerd.²² Het opstellen van externe privacyverklaringen – transparantie naar buiten toe – beschouwt de Pensioenfederatie als een belangrijk aandachtspunt voor pensioenuitvoerders in de aanloop naar de AVG.²³

De AVG en Uitvoeringswet AVG stellen algemene regels voor het verwerken van persoonsgegevens. Ze omvatten geen specifieke regels voor pensioenuitvoerders voor het verwerken van persoonsgegevens, behalve de uitzondering voor het mogen verwerken van gezondheidsgegevens door pensioenfondsden, die in de Uitvoeringswet AVG wordt gehandhaafd.²⁴ Pensioenuitvoerders zullen zich dan ook moeten houden aan het volledige spectrum van de AVG en de Uitvoeringswet AVG dat zal gelden *in aanvulling op* de regels die zijn neergelegd in de Pensioenwet en daarbij behorende besluiten, zoals het Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling ('Uitvoeringsbesluit'). De Pensioenfederatie heeft wel aangekondigd dat de sector bezig is te komen tot een sectorbrede *gedragscode* voor het verwerken van persoonsgegevens die meer zal zijn toegespitst op de sector.²⁵ Deze zal naar verwachting ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Autoriteit Persoonsgegevens.

3. Transparantie in de Wbp

Omdat de AVG voortborduurde op bestaande concepten uit de Privacyrichtlijn 1995, blijven de Privacyrichtlijn 1995 en Wbp relevant om de AVG te kunnen interpreteren, zeker in de aanloop ernaartoe. De Wbp bepaalt dat de verantwoordelijke aan de betrokkene van wie hij persoonsgegevens verwerkt, bepaalde informatie moet mededelen (art. 33 en 34 Wbp). Deze algemene informeerplicht is de meest directe en meest duidelijke invulling van het transparantiebeginsel in de Wbp.²⁶

Art. 33 Wbp regelt de informeerplicht bij het verkrijgen van gegevens *bij de betrokkene zelf*, terwijl art. 34 Wbp ziet op de informeerplicht die geldt in de situatie dat persoonsgegevens *buiten de betrokkene om* worden verzameld. Die laatste situatie doet zich vrijwel altijd voor bij pensioenuitvoerders, die de persoonsgegevens over een deelnemer verkrijgen via de werkgever van die deelnemer.²⁷

Een pensioenuitvoerder moet als verantwoordelijke op grond van art. 34 Wbp de volgende informatie verstrekken:

21 Art. 34 PW, art. 13 Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling.

22 Zie: www.pensioenfederatie.nl/website/publicaties/servicedocumenten/servicedocument-gegevensbescherming.

23 Pensioenfederatie, *Servicedocument Gegevensbescherming*, april 2017, p. 5.

24 Het huidige art. 21 lid 1 onder f Wbp komt identiek terug als art. 23 lid 1 onder f Uitvoeringswet AVG.

25 Pensioenfederatie, *Servicedocument Gegevensbescherming*, april 2017, p. 4.

26 Aldus ook B.W. Schermer, 'Van meldplicht naar registerplicht: de registratie van verwerkingen onder de AVG', *Computerrecht* 2017-4/151, p. 203-207.

27 J. Sutrisna, 'Pensioenfondsden en privacybescherming', *TPV* 2010/17, par. 4.

16 Art. 6 AVG.

17 Art. 4 onder 8 AVG.

18 Art. 29 AVG.

19 Art. 6 tot en met 13 Uitvoeringswet AVG.

20 Ministerie van Justitie, *Handleiding voor verwerkers van persoonsgegevens*, april 2002, p. 18.

1. zijn identiteit;
2. de doeleinden van de verwerking; en
3. nadere informatie voor zover dat nodig is om tegenover de betrokkene een behoorlijke en zorgvuldige verwerking te waarborgen.

Informeren hoeft niet als:

- de betrokkene reeds van de hiervoor genoemde informatie op de hoogte is;
- informeren onmogelijk blijkt;
- informeren een onredelijke inspanning kost; of
- de betreffende vastlegging of verstrekking van gegevens bij wet is voorgeschreven.²⁸

Uit de wetgeschiedenis blijkt dat ‘op de hoogte zijn’ betekent dat de verantwoordelijke het *gerechtvaardigde vermoeden* moet hebben dat de betrokkene al over de benodigde informatie beschikt.²⁹

4. **Transparantie in de AVG; de relevantie voor pensioenuitvoerders**

De gedachte van de EU-wetgever is dat het verstrekken van meer informatie over de verwerking van persoonsgegevens meer transparantie, en dus een meer ‘behoorlijke’ gegevensverwerking richting betrokkenen oplevert.³⁰ Om die reden is de algemene informeerplicht onder de AVG aanzienlijk uitgebreider dan onder de Wbp.³¹ De informeerplicht geldt behoudens wettelijke beperkingen op lidstaatniveau.³² Nederland heeft ervoor gekozen om dergelijke beperkingen op te nemen in de Uitvoeringswet AVG. Deze zullen vrijwel gelijk zijn aan die van art. 43 Wbp,³³ waarin onder meer is bepaald dat de verantwoordelijke het informeren bijvoorbeeld achterwege mag laten om zijn eigen belangen of die van derden te beschermen, of wanneer dit noodzakelijk is voor de opsporing van strafbare feiten.

De AVG hanteert hetzelfde onderscheid in de algemene informeerplicht als de Wbp. Art. 13 AVG geldt voor informatie verkregen *bij de betrokkene zelf*, art. 14 AVG geldt wanneer persoonsgegevens *buiten de betrokkene om* zijn verkregen. Naast de uitbreiding van de algemene informeerplicht is nieuw dat deze is opgenomen in het hoofdstuk ‘rechten van de betrokkene’, waarin ook het recht op inzage, rectificatie en dergelijke zijn opgenomen (zie ook hierna).

Art. 12 lid 1 AVG bepaalt dat de verantwoordelijke ‘pas-

sende maatregelen’ moet nemen om ervoor te zorgen dat de betrokkene alle informatie die wordt genoemd in art. 13 en 14 AVG verkrijgt in een ‘beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm’. De eis van beknoptheid wordt gezien de inhoud van art. 14 AVG – het voor de pensioenuitvoerders relevante artikel – nog een hele uitdaging.

De pensioenuitvoerder moet als verantwoordelijke namelijk de volgende informatie aan de betrokkenen verschaffen:

- de identiteit en contactgegevens van de verantwoordelijke of diens vertegenwoordiger;
- de contactgegevens van de functionaris gegevensbescherming (‘FG’), als die er is;³⁴
- de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, en de rechtsgrond (grondslag) voor de verwerking;
- de betrokken categorieën persoonsgegevens;
- de ontvangers of categorieën van ontvangers van persoonsgegevens (hieronder vallen ook verwerkers);
- indien van toepassing: dat persoonsgegevens worden doorgegeven naar een ontvanger in een derde land of een internationale organisatie, of er sprake is van een adequaathedsbesluit van de Europese Commissie, en – als dat er niet is – welke waarborgen er zijn getroffen voor de doorgifte (er is bijvoorbeeld een EU-modelcontract of er zijn Binding Corporate Rules) en hoe er een kopie kan worden verkregen van dat contract of die BCRs;

en, als dit nodig is om een ‘behoorlijke en transparante verwerking te waarborgen’:³⁵

- de bewaartermijn of de criteria die worden gebruikt om die te bepalen;
- de gerechtvaardigde belangen van de verantwoordelijke of van een derde, als op basis daarvan persoonsgegevens worden verwerkt;
- het herinneren van de betrokkene aan zijn recht op inzage, rectificatie, wissing, beperking van de verwerking, dataportabiliteit en zijn recht om bezwaar te maken;³⁶
- als toestemming wordt gebruikt als grondslag: het recht om die in te trekken en de gevolgen daarvan;
- het herinneren van de betrokkene aan het recht dat hij heeft om een klacht in te dienen bij de toezichhoudende autoriteit (meestal de Autoriteit Persoonsgegevens);³⁷
- de bron waar de persoonsgegevens vandaan komen (in dit geval: de werkgever);
- of er gebruik wordt gemaakt van ‘geautomatiseerde besluitvorming’ of profilering, en als dit zo is: nuttige informatie over de logica alsmede het belang en de

28 Art. 34 lid 4 en 5 Wbp.

29 *Kamerstukken II 1997/98, 25892, 3 (Memorie van Toelichting Wet bescherming persoonsgegevens)*, p. 151.

30 Overweging 60 en 61 AVG.

31 Of individuen voorzien van meer informatie daadwerkelijk resulteert in een meer behoorlijke gegevensverwerking, wordt betwist. Zie bijvoorbeeld E.M.L. Moerel & J.E.J. Prins, ‘Privacy voor de homo digitalis’, in: *Homo Digitalis* (Handelingen Nederlandse Juristen-Vereeniging 2016-1), Deventer: Wolters Kluwer 2016, p. 90-92.

32 Gebaseerd op art. 23 AVG.

33 Art. 43 Wbp zal in grotendeels gelijke vorm worden gehandhaafd in de Uitvoeringswet AVG, in art. 39. Het bepaalt dat de verantwoordelijke art. 12 tot en met 22 en 34 AVG in specifieke gevallen buiten toepassing mag laten, bijvoorbeeld ter bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen (met inbegrip van de verantwoordelijke zelf).

34 Beter bekend als de *Data Protection Officer*. In sommige gevallen zijn organisaties verplicht om een FG aan te stellen (art. 37 AVG).

35 Art. 14 lid 2 AVG. Zulks ter afweging van de verantwoordelijke, aldus de *Memorie van Toelichting Uitvoeringswet AVG*, par. 5.3.2.

36 In art. 21 lid 4 is overigens bepaald dat de verantwoordelijke de betrokkene het recht van bezwaar *altijd* uitdrukkelijk onder de aandacht moet brengen (nu nog verzet geheten). Dat recht bestaat onder andere bij verwerkingen die in het kader van het gerechtvaardigd belang plaatsvinden.

37 Bestuursrechtelijk moet dit als een handhavingverzoek worden aangemerkt, aldus de *Memorie van Toelichting Uitvoeringswet AVG*, par. 5.3.1.

verwachte gevolgen van de verwerking voor de betrokkene.

Art. 14 lid 3 AVG bepaalt dat deze informatie in ieder geval binnen *één maand* na de verkrijging van de persoonsgegevens moet worden verstrekt, en als de persoonsgegevens worden gebruikt voor communicatie met de betrokkene, uiterlijk op het moment van het eerste contact met de betrokkene.

Waar pensioenuitvoerders onder de Wbp wellicht nog het standpunt konden innemen dat de betrokkene reeds op de hoogte was van de informatie die zij verplicht dienden te verstrekken,³⁸ lijkt dat onder de AVG niet meer verdedigbaar. Dit geldt zeker als de 'extra' informatie moet worden verstrekt om behoorlijke en transparante verwerking te waarborgen, wat naar onze mening al snel het geval zal zijn bij pensioenuitvoerders.

Uit de lijst van art. 14 AVG blijkt dat immers iedere verantwoordelijke, dus ook de pensioenuitvoerder, onder de AVG zeer gedetailleerd zal moeten uitleggen wat er met iemands gegevens gebeurt, grofweg vanaf het moment van ontvangst tot aan het moment dat de gegevens worden verwijderd. De uitzondering 'tenzij de betrokkene reeds op de hoogte is' bestaat overigens ook in de AVG nog steeds.³⁹ Niemand zal echter op de hoogte zijn van *alle* informatie die de verantwoordelijke verplicht is te verstrekken. Althans, daarvan als pensioenuitvoerder bij voorbaat uitgaan lijkt nogal risicovol.

Dat de verantwoordelijke de betrokkenen er in veel gevallen – en overigens altijd bij het recht van bezwaar⁴⁰ – aan moet herinneren wat zijn rechten zijn, zal naar verwachting kunnen zorgen voor een toename in inzage- en correctiegerelateerde verzoeken en uitingen van bezwaar tegen bepaalde verwerkingen. Bovendien biedt de AVG hiertoe meer mogelijkheden, want de betrokkene wordt beter 'bewapend' met rechten.⁴¹

5. Praktijk: integratie van informatiestromen

Hoe kunnen pensioenuitvoerders voldoen aan de nieuwe algemene transparantie-vereisten van de AVG? Pensioenuitvoerders zijn reeds onder de Pensioenwet verplicht om transparant te zijn over hun dienstverlening. Zo moet de betrokkene binnen drie maanden na het begin van de verwerving van pensioenaanspraken worden geïnformeerd over de (basis)kenmerken van de pensioenregeling – het juridische instrument tussen de pensioenuitvoerder en de deelnemer/pensioengerechtigde.⁴² Dit is

doorgaans het eerste contactmoment tussen de pensioenuitvoerder en de deelnemer.

Daarbij werd tot 1 juli 2016 verplicht gebruikgemaakt van een zogenaamde 'startbrief'. Sinds 1 juli 2016 is de bepaling van de inhoud van de startbrief meer open geformuleerd en wordt gebruikgemaakt van een door de Pensioenfederatie en het Verbond van Verzekeraars ontwikkeld communicatie-instrument: de 'Pensioen 1-2-3'. Wordt de Pensioen 1-2-3 binnen een maand verstrekt dan zal *in of bij* deze informatie een (verwijzing naar de) privacyverklaring van de pensioenuitvoerder moeten zijn opgenomen. Immers, volgens de AVG moet *uiterlijk* op het moment van het eerste contact met de betrokkene de algemene informatie van art. 14 AVG worden verstrekt.⁴³ Als de Pensioen 1-2-3 langer dan een maand na totstandkoming van de overeenkomst wordt verstrekt, en de pensioenuitvoerder de betreffende persoonsgegevens al wel van de werkgever heeft ontvangen (en dus verwerkt), dan zal de pensioenuitvoerder op andere wijze moeten zorgen dat de betrokkene wordt geïnformeerd. Hij moet daarvoor immers passende maatregelen nemen.⁴⁴ Wellicht dat pensioenuitvoerders in samenspraak met de werkgever(s) overeen kunnen komen dat de deelnemers of potentiële deelnemers bekend worden gemaakt met de informatie over de manier waarop de pensioenuitvoerder omgaat met persoonsgegevens. Dat zou bijvoorbeeld meegenomen kunnen worden in de checklist die de Pensioenfederatie heeft opgesteld voor de werkgevers, aan de hand waarvan de werkgever de nieuwe werknemers wegwijs kan maken in het onderwerp pensioen tijdens het arbeidsvoorwaardengesprek.⁴⁵

Ten aanzien van de informatie die (periodiek) *gedurende de looptijd* aan deelnemers of pensioengerechtigden moet worden verstrekt,⁴⁶ is een mogelijkheid dat pensioenuitvoerders deze informatie mede via een internetportaal ontsluiten, zoals tegenwoordig ook veelal gebeurt. Relevant hierbij is ook dat in de basisinformatie die wordt verstrekt via Pensioen 1-2-3, een verwijzing moet zijn opgenomen naar de website van het landelijk pensioenregister (www.mijnpensioenoverzicht.nl). Het ligt eveneens voor de hand dat betrokkenen via deze weg (internetportaal en pensioenregister) direct in staat worden gesteld om in te zien welke hen betreffende persoonsgegevens er worden verwerkt, en de mogelijkheid krijgen deze gegevens waar mogelijk zelf aan te passen, of te downloaden, te verwijderen of door te sturen.

6. Conclusie

Onder de AVG zullen verantwoordelijken, en dus ook pensioenuitvoerders, aanzienlijk meer informatie moeten verschaffen over hoe zij met persoonsgegevens omgaan. Om ervoor te zorgen dat pensioenuitvoerders op 25 mei

38 Aldus: J.J. Rijkels, 'Algemene Verordening gegevensbescherming en de gevolgen voor de pensioenpraktijk', *TPV* 2015/45.

39 Art. 14 lid 5 onder a AVG.

40 Art. 21 lid 4 AVG bepaalt dat het recht van bezwaar, dat onder de Wbp als 'verzet' bekend was, uitdrukkelijk onder de aandacht moet worden gebracht, gescheiden van enige andere informatie. Het recht bestaat onder andere bij verwerkingen die zijn gebaseerd op de grondslag *gerechtvaardigd belang*.

41 Opgenomen in art. 15 tot en met 21 AVG. Bijvoorbeeld een uitgebreider recht op inzage, een recht op wissing en rectificatie, een recht om bezwaar te maken (reeds genoemd) en een recht op 'vergetelheid'.

42 Art. 21 lid 1 PW.

43 Art. 14 lid 3 onderdeel b AVG. Wij nemen hier aan dat de persoonsgegevens – althans in ieder geval een deel daarvan – voor communicatie worden gebruikt.

44 Art. 12 AVG.

45 Zie: 'Checklist werkgever' op pensioen123.nl/materiaal/checklist-werkgever.

46 Art. 38 tot en met 50 PW, en de relevante bepalingen van het Uitvoeringsbesluit.

2018 *compliant* zijn met de AVG, zullen zij hun privacy-verklaringen tegen het licht moeten houden. Daarbij verdient extra aandacht de manier waarop die informatievoorziening geïntegreerd wordt in reeds bestaande procedures die gericht zijn op het informeren van betrokkenen, zoals deze reeds onder de Pensioenwet zijn ontwikkeld.